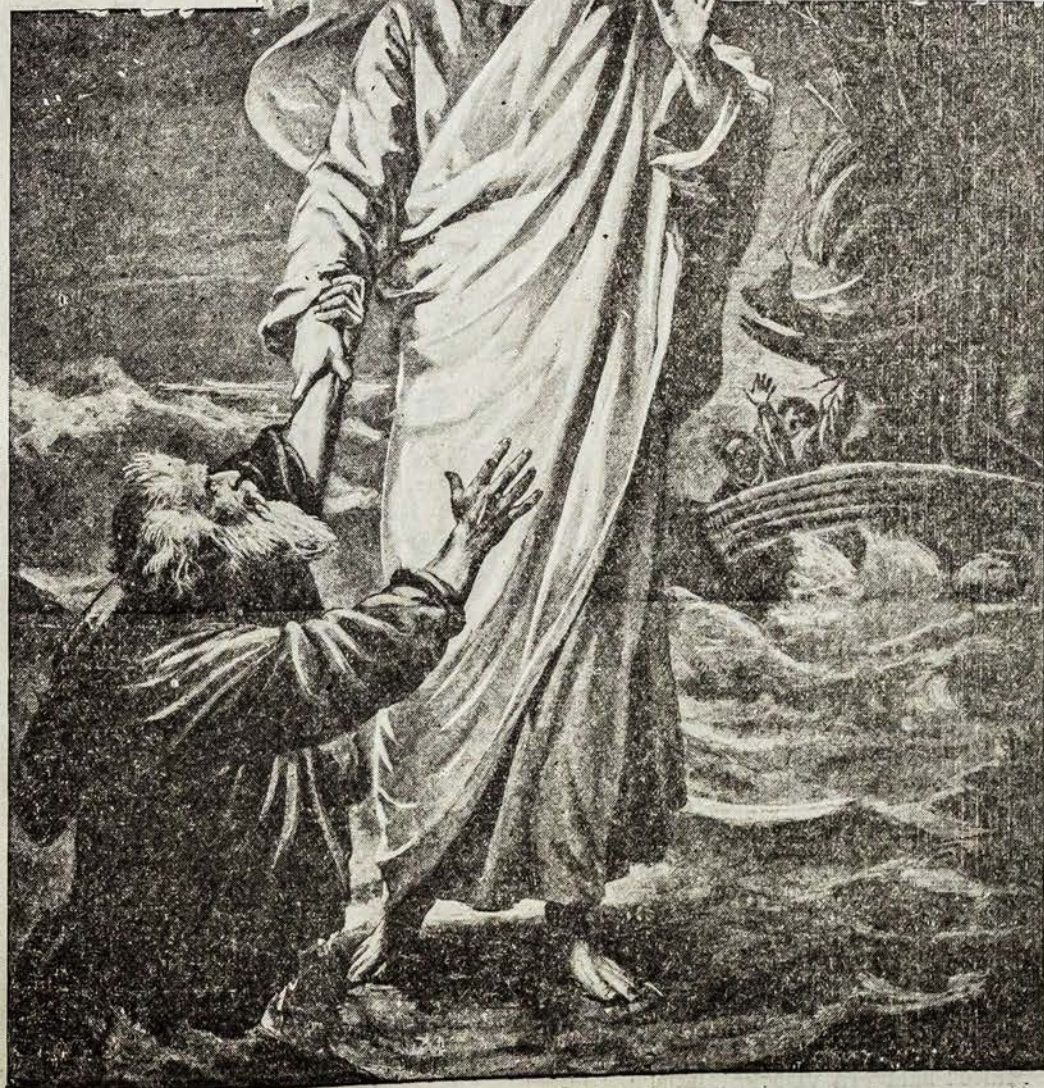

LAIVAS

No. 34. Metai VIII

Rugpiučio-Aug. 18, 1928

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:		SUBSCRIPTION RATES:	
Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,
2334 So. Oakley Avenue

Chicago, Illinois

Švenčiausios Panos Marijos Dangun Ėmimo Švente.

L e k c i j a .

EKLI. 24, 11-20.

JUOSE visuose aš ieškojau atilsio ir pasilikau Viešpaties tėvainystėje. Tuomet visų Sutvėrtojas davė įsakymą ir man kalbėjo, ir kursai mane sutvėrė davė man ištėtis mano padangtėje ir man tarė: Gyvenk Jokube ir turėk tėvainystę Izraelyje, išleisk šaknų mano išrinktuosiuose.

Aš sutvėrta nuo pat pradžių ir pirm amžių ir nepaliausiu buvus busimais amžiais; aš tarnauju jo akyvaizdoje šventoje buveinėje.

Taip aš esu sustiprinta Sione; tolygiai aš radau šventame mieste ir taip mano viešpatavimas buvo Jeruzalėje. Aš išsiskyniau garbingoje tautoje ir jos tėvainystėje, mano Dievo dalyje; mano buveinė šventųjų daugybėje.

Aš išaugau kaip Kedras ant Libano ir kaip kyparisas ant Siono kalno. Aš išaugau kaip palmė Kadese ir kaip rožių kelmas Jerike kaip dailus

E v a n g e l i j a .

LUK. 10, 38-42.

A NUO meta atsitiko, kad Jėzus įėjo į vieną sodžių. Tenai viena moteriškė, vardu Marta, priėmė jį į savo namus. Ji turėjo seserį vardu Mariją, kuri atsisėdo prie Viešpaties kojų ir klausėsi jo žodžių. Marta turėjo daug visokio darbo su patarnavimu. Ji sūtojo ir tarė: Viešpatie, tau nerupi, kad mano sesuo palieka tarnauti mane viena? Sakyk jai, kad ji man padėtų. Viešpats atsakydamas jai tarė: Marta, Marta, rūpiniesi ir esi nerami dėl daugelio dalykų. Reikia gi tik vieno. Marija išsirinko geriausiąją dalį, kuri nebus iš jos atimta.

alyvų medis laukuose, ir išaugau kaip klevas prie vandens pakelyje. Kaip kinamonas ir kvepis balsimas; aš daviau kvapo; kaip rinktinė myra daviau skanaus kvapo.

MALTA. — Maltos salos seimas nutarė kas metas pagerbti šv. Jėzaus Širdį viešai. O senatas, valdžios remiamas, nusistatė atnaujinti kas metai 1922 m. padarytą pasiaukojimo aktą,

Maltos sala yra visa katalikiška. Pir-

masis jos apaštalas buvo šv. Povilas. Pirmasis jos Vyskupas šv. Publijus minimas šv. Rašte Apaštalų darbuose. Taigi Malta yra Apaštalų sostinė. Ir čia lig šiai dienai bažnyčios teisės yra skaitomos valstybės teisėmis!

XII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Evangelija

ŠV. LUK. 10, 23—37.

ANUO metu Jėzus tarė savo mokyti-
niams: Palaimintos akys, kurios mato,
ką jūs matote. Nes sakau jums: daug
pranašų ir karalių norėjo matyti, ką
jūs matote, bet nematė, ir girdėti, ką
jūs girdite bet negirdėjo. Štai vienas
įstatymo žinovas ėmė jį gundyti ir sa-
kė: Mokytojau, ką aš turiu daryti, kad laimėčiau
amžinąjį gyvenimą; Jis paklausė jį: Kas para-
šyta įstatyme? Kaip skaitai? Tas atsakydamas, ta-
rė: Mylėsi Viešpatį, savo Dievą visa savo širdimi,
visa savo siela, visomis savo jėgomis, visomis sa-
vo mintimis ir savo artimu, kaip pats save. Jis
jam tarė: Gerai atsakei; tai daryk ir busi gyvas.
Bet anas, norėdamas pats save pateisinti, tarė Jė-
zui: Ir kas gi mano artimas? Atsiliepdamas Jė-
zus tarė: Vienas žmogus ėjo iš Jeruzalės į Jeriką.
Jis pateko tarp galvažudžių. Tie apiplėšė jį, ir su-
žeidė jį, nuėjo sau, palikdami jį pusgyvį. Atsitiko,
kad tuo pačiu keliu ėjo vienas kunigas ir maty-
damas jį, praėjo. Taipat ir levitas, atsiradęs toje
vietoje, jį matė ir praėjo. Vienas gi keleivis sama-
ritonas ėjo pro jį ir jį pamatęs buvo gallestingu-

Lekcija.

2 KOR. 3, 4—9.

BROLIAI: Tokį pasitikėjimą Dievu mes
turime per Kristų, ne kad mes butu-
mėm savaime tinkamai ką nors manyti
lyg iš savęs, bet mūsų tinkamumas yra
iš Dievo, kurs ir padarė mus tinka-
mus būti naujos Sandaros tarnais ne
raide, bet dvasia. Nes raidė užmuša,
dvasia gi gaivina. Jei mirties tarnystė, raidėmis
pažymėta akmenyse, buvo tokioje garbėje, kad Iz-
raėlio vaikai negalėjo pažvelgti į Mozės veidą dėl
jo veido spindėjimo, kurs tačiau turėjo išnykti,
kaip gi ne bus didesnėje garbėje dvasios tarnystė.

mo sujudintas. Jis prisirišino, aprišo jo žaizdas,
užpylęs aliejaus ir vyno, užkėlė jį ant savo gy-
vulio, nugabeno į užėigą ir rupinosi juo. Kitą die-
ną jis išsiėmė du denaru, padavė užėigos savinin-
kui ir tarė: Rupinkis juo ir jei ką viršaus išleisi,
aš sugrįžęs tau atiduosiu. Kas iš šitų trijų tau ro-
dosi buvęs artimas to, kurs pateko tarp galvažu-
džių? Jis atsakė: Tas, kurs jam parodė gallestin-
gumo, Jėzus jam tarė: Eik ir tu daryk panašiai.

Šv. P. Marijos Į Dangų Ėmimas.

Krikščionys visados tikėjo ir da-
bar eiki, kad šv. Panelė buvo paimta į
dangų su savo kunu ir siela. Kitaip ir
negalėjo būti. Kaipgi tas kunas, kuris
davė Dievo-Žmogaus kunui pradžia, ga-
lėjo dulkėmis virsti? Tas kunas, kuris
nešiojo ir maitino Dievą-Žmogų nega-
lėjo tapti kirmėlių maistas, kaip kad
mūsų kunai tampa tuojuo po mirties.
Ketvirtame amžiuje Katalikų Bažnyčia
įvedė šv. Panelės į Dangų Ėmimo šven-
tę. Šitoji šventė yra seniausioji ir gar-
bingiausiaji šv. P. Marijos šventė. Ji
yra tartum vainikas šv. P. Marijos ne-

kalto gyvenimo, pilno didelių vargų,
papuošty gerais darbais.

Kai mes matome šv. P. Mariją di-
džiai nužemintą; kai mes matome ją
baisiais skausmais suspaustą, ir diđe-
liais vargais nuvargintą, kartu mes ma-
tome ją aukščiau iškeltą, kaip kad kiti
sutvėrimai buvo yra arba bus. Ji užimā
pirmą garbės vietą tuojuo po Dievui.
Kaš ją išaukštino? Kas jai suteikė taip
daug garbės? Ne galingi kunigaikščiai
jai sueikė šitos garbės, bet pats Die-
vas išrinko ją savo garbei ir kartu jos
amžinai laimei. Jis ją padarė dangaus

ir žemēs Karaliene. Mums gyvenant matrijalizmo laikais sunku suprasti garbē, kuria Šv. P. Marija džiaugiasi danguje. Dabar žmonēs beveik nieko daugiau negerbia, neįkainuoja, kaip kad tik tuos dalykus, kuriuos jie gali matyti, palydėti arba kitais jausmais atjausti, kaip va skonių arba pauostymu.

Kalbėdami apie Šv. P. Marijos garbę mums reikia priminti, ką šv. Ambroziejus yra pasakęs apie ją. Jis mums sako, kad Šv. P. Marija taip daug yra išaukštinta, kad net angelai negali su ja susilyginti. Šitos grynos dvasios negali net įsivaizdinti sau Dievo Motinos garbės. Tiktai vienas Dievas supranta jos garbę, nes ji iš Jo rankų apturėjo. Galima stačiai ir trumpai pasakyti, kad garbė, kaip mes ją suprantame, yra niekis, sulyginus su garbe, kuria džiaugiasi Dievo Motina danguje. Kai Dievas išrinko ją savo Motina, Jis jai suteikė daugiau garbės ir malonių kaip kad visiems angelams ir žmonėms imant kartu. Pirmiausiai Jis ją apsaugojo nuo pirmapradės nuodėmės, nuo kurios ne vienas žmogus nebuvo ir nebus liuosas, ateinant į šį pasaulį. Jis jai davė tiek malonių, kiek reikėjo jos garbingam pašaukimui buti Dievo Motina. Jis padarė joje savo buveinę ir delto Jis padabino šitą buveinę nepaprastomis malonėmis. Ji tapo Dievo įrankis panaikinti velnio galybę. Per ją pasaulis tapo nuo nuodėmių išgelbėtas, nes ji pagimdė Viešpatį, kuris atpirko šį pasaulį, mirdamas prikaltas prie kryžiaus ant Kalvarijos kaino.

Tai gi dangus yra atlyginimas Šv.

P. Marijai už jos sutikimą su Dievo valia tapti Jo Motina. Dievas jai atlygino amžina garbe delto, kad ji išpildė visa, kas tiktai buvo iš jos reikalauta kaipo Dievo Motinos. Sulyginant su amžinybe, po trumpo laiko kentėjimų, nusizeminimų ir vargų, ji dabar džiaugiasi amžina laime.

Mes kartais nezuprantame delko mūsų Viešpats paliko Šv. P. Mariją kokiam laikui čia ant žemės po savo įžengimo į dangų. Mes žinome kaip Jis ją mylėjo ir kaip visados buvo su ja, begyvendamas ant žemės. Bet Jis taip ją paliko, nes Jis norėjo padidinti jos garbę. Jis norėjo, kad ji matomu budu padėtų apaštalam; kad ji tvirtintų jūjų pasirįžimus; stiprintų juos varguose ir kentėjimuos ir apsaugotų juos nuo visokių priepuolių ir nelaimių. Deito Jis ir pavedė Apaštalus ir visus žmones jos globai. Jis gerai žinojo, kad ji pakels jūjų širdį ir visų žmonių širdį aukštyn savo doringu gyvenimu. Ji parodys jiems, kad kiekvienam žmogui apsimo-ka Kristų sekti visame kame tarp vargų ir sunkenybių.

Prieš Jos paėmimą į dangų Viešpats taip padarė, kad ji matytų visus Apaštalus. Jie visi susiėjo į vieną vietą, kur Dievo Motina atsiskyrė su šiuo pasauliu. Sunku aprašyti Apaštalų nuliudimą šioje valandoje. Jiems reikėjo skirtis su savo rupestingiausia Motina ir Patarėja. Šv. P. Marija buvo jūjų vienintėlis džiaugsmas ir paguoda sunkiausiose valandose po Viešpaties įžengimo į dangų.

Vienas Apaštalų šv. Tamas, vėliau

atvykęs, prie Dievo Motinos karsto norėjo bent atiduoti paskutinę garbę jos mirusiam kunui. Bet jau neatrado tenai jos garbingo kuno. Šis kunas buvo pamintas angelų į dangaus karaliją. Viečioje kuno Jis atrado jos karste maloniai kvėpiančias rožes ir kitokias gėles.

Delto mūsų Bažnyčia tą dieną ir šventina visokius žiedus ir augalus, kad mums priminus Šv. P. Marijos į Dangų ėmimo šventę. Lietuviai vadina šią šventę Žoline. Žolinėje mums reikia priminti, koks geras yra Dievas. Jis tarp kitų priežasčių siunčia žmonėms ligas jų kantrumą ir išvermingumą išmėginti. Bet Jis taipgi duoda ir vaisių ligoms, butent visokius žiedus ir augalus, kurie kartais yra geriausieji vaistai. Šią dieną pagaliau mums reikia priminti, kad ir mes pasieksime dangų, jei turėsime apščiui gerų darbų. Gal ir mus sulauks dangaus atlyginimas, kaip laukė Šv. P. Marijos, jei mes stengsimės gyventi taip kaip kad ji gyveno.

Be abejonės kad ir skaudu buvo Šv. P. Marijai palikti Apaštalus nuliudusius, tačiau iš kitos pusės jai buvo didelis džiaugsmas atminti, kad visas dangus laukė jos ateinant. Ištikrųjų, jai nebuvo bailsu mirti, nes ji žinojo, kad jos Dievas-Sunus su dideliais angelų buriais ėjo jos sutiktų. Bet dar didesnis džiaugsmas pripildė jos širdį, kai ji pamatė Jį visiškai kitokį kaip kad Jis buvo buvęs ant žemės savo kentėjimų metu. Pirmiau ji matė Jį visą sukruvintą, baisia nukankintą. Ji matė kai Jis nešė sunkų kryžių ant Kalvarijos kalno

ir kai Jis buvo prie jo prikaltas. Pirmiau ji matė Jį kai Jis buvo visų apleistas net savo ištikimų mokinių. Dabar ji mato Jį su neapsakomai dideliais angelų buriais. Ji mato Jį jojo garbingame kune. Ji mato kaip visi šventieji džiaugiasi, žiūrėdami į jojo dievišką veidą ir nužemintai Jį garbina.

Be abejonės, kad jos siela ir buvo pripildyta nepaprastu džiaugsmu, tačiau nuo pirmos dienos savo ėmimo į dangų iki mūsų laikų ji labiausiai trokšta, kad daugiau žmonių naudotusi. Jos dieviško Sunaus atpirkimo vaisiais. Kaip mums sunku suprasti garbę, kurią Šv. P. Marija apturėjo nuo Dievo danguje, taip mums lygiai sunku suprasti kaip ji nori padaryti kiekvieną mūsų laimingu. Kaip mūsų rupestingiausia Motina, ji žiuri į mus iš dangaus ir džiaugiasi, jei mes einame Josios dangiško Sunaus nurodytu keliu. Ji džiaugiasi, jei jai atsiranda progos parodyti mums savo motinišką širdį ir padėti mums ją sekti. Ji priima į dangų mūsų maldas, mūsų ašaras, dusavimus ir perduoda viską Dievui. Iš kitos pusės jei mes esame nedėkingi, nuliudimas spaužia Jos širdį. Tai reiškia, jei mes negyvename pagal Jos Sunaus įsakymus, perspėjimus ir patarimus, Ji mato mūsų prapultį ir be abejonės verkia, kad mūsų Viešpaties atpirkimas mums nieko nepadės.

Ar mes neprivalome taipgi viską pakęsti ir gerame iki galui išverti, kad galėtumėme susivienyti su šventaisiais danguje ir atiduoti garbę pirmiausiai vienam Dievui šv. Trejybės už neapsakomas malones, o paskui Dievo Mo-

tinai, kaip Jo įrankiui mums teikti malonių. Ką tai reiškia pora metų kentėjimų, vargų, sulyginant su amžina laime, kuri mūs laukia.

Kad mes galėtumėme eiti Šv. P. Marijos pėdomis, mums reikia taip gyventi kaip Ji gyveno. Mums reikia saugotis nuodėmių, kurios daro žmogų nelaimingu dabar ir paskui po mirties. Jei mes turėjome nelaimę įpūti į nuodėmę, tai tada tuojaus kelkimės iš šito purvo. Apgailestaukime savo nelaimę kaip kad apgailestavo šv. Petras savo nupuolimą. Nuodėmė tai yra mūsų sielos karstas. Pameskime nuodėmes kaip kad Šv. P. Marija paliko savo kuno karstą, kai Ji buvo paimta į dangų su savo kunu ir siela.

Jei mes norime laimingi mirti kaip kad Šv. P. Marija mirė, tai gyvenkime kaip kad Ji gyveno. Pirmiausiai ieškokime Dievo garbės visame kame. Norė-

kime ir stengkimės Jojo šventą valią pildyti, nors kartais ir sunku yra taip daryti mums nusidėjeliams. Niekados nežiurėkime, ką žmonės sako. Be abejonės mes rasime žmonių, kurie juoksis iš mūsų gerų darbų. Juos piktai išaiškina ir gal stengsis mus suklaidinti ir atitraukti nuo gero. Gal pramanys nebutus dalykus, kad tiktai tokiu budu mus pažeminus ir padarius mums pikta. Bet mums nereikia į visą šitą atsižvelgti.

Žiurėkime tiktai į Šv. P. Mariją kaip mūsų vadovę ir žvaigždę, kurią mes drąsiai be jokios baimės galime sekti. Taigi sekime Jos dorybes — nušizeminimą, pamaldumą, artimo meilę, kad tokiu budu po kiek laiko mes taipgi galėtumėme su Ja amžinai buti laimingi ir apturėti kad ir mažą dalelę tos garbės, kurią Jos dangiškas Sunus turi parengęs kiekvienam savo ištikimam tarnui.

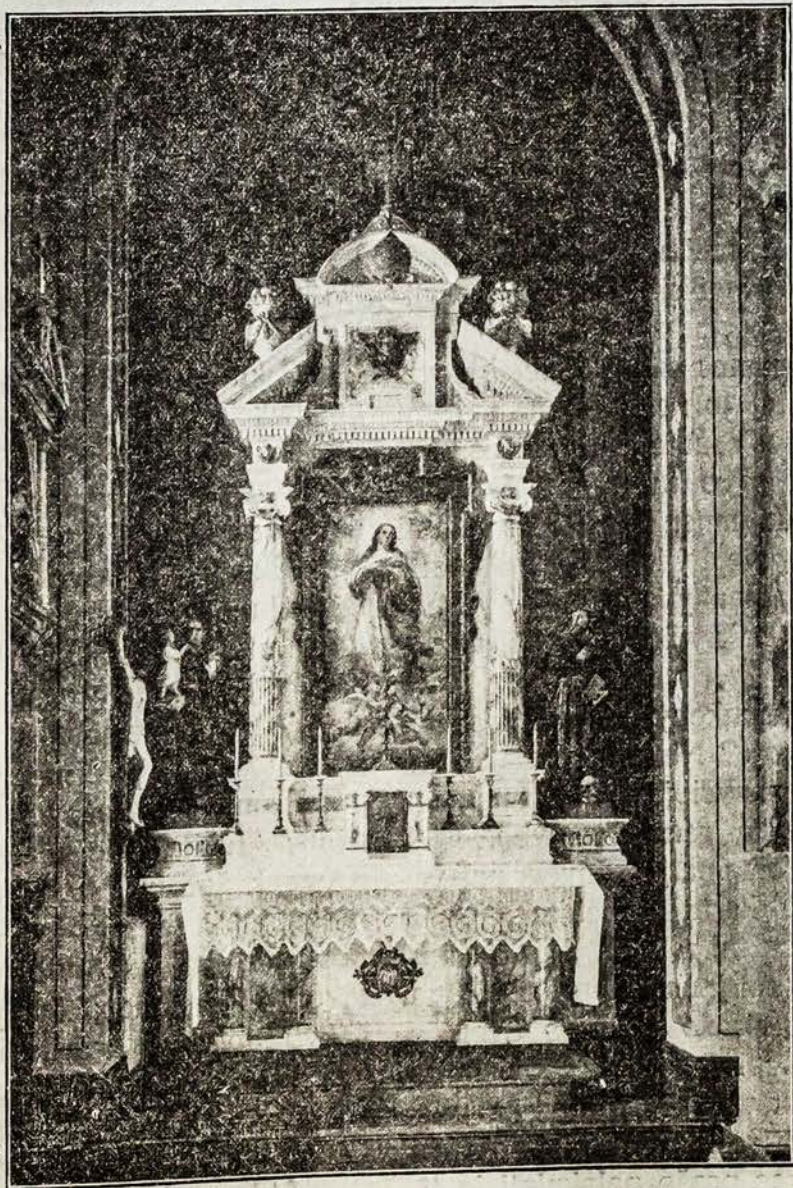
K. J. J.

KANADA. — Quebeco vienas laikraštis gavo nuo meksikietės laišką. Jame nuodugnai aprašyta visi žiaurumai ir kruvini persekiojimai. Laiške rašo: "Jums pranešu, kad mes jau nuo Šv. Fanelės Sopulingosios šventės patys savomis rankomis priimame Šv. Komuniją. Šv. Tėvas, atsižvelgęs į Meksikos padėtį, leido Komunią dalinti ir nekunigams. Kaip begaliniai Didis ir Geras yra Dievas! Mes galime Jį kada tik norime priimti ir save sustiprinti! Po pietų einam pas tuos, kurie laiko švenčiausiąjį; čia Jį mes ir priimame. Kunigų ir tikinčiųjų skerdynės dar tebesitęsia. Mes vis tikimės iš Dievo sulaukti geresnių, ramesnių laikų. Prie savęs slepiam vieną kunigą ir tris seseris vienuoles. Laimingi esam, kad galim

Šv. Mišių klausyti. Naktį kunigas išeina ligonių lankyti, išpažinčių klausyti ir Šv. Sakrauentų teikti".

ISPANIJA. — Kardinalas Sezuro, Ispanijos primas, žmonių prašomas pagaukavo švenčiausiai Jėzaus Širdžiai Toledos miestą. Išskilmėse dalyvavo daugiau negu 6,000 asmenų.

Kardinalas ėjo per miestą su švenčiausiu. Balakimą nešė gubernatoriai, miesto burmistras, teismo prezidentas, du aukšti valstybės tarnautojai ir du kunigai. Apie 2,000 žmonių ėjo išpažinties ir šv. Komunjijos. Šalia aukščiausio valdininko — klupėjo paprastas vargšas žmogelis. Vaikų dalyvavo šv. Mišiose apie 2,000.

DANGUN EMIMAS

Jėzus Šv. Altoriaus Sakramente.

Žvaigždės galima matyti ir tuomet, kuomet saulė aiškiausiai šviečia. Tačiau matyti žvaigždės dienos laike reikia nusileisti giliai į duobę arba šulinį. Ir tenai tamsioje tyloje, žemės gilumoje budamas, gali pakelti akis aukštyn ir matyti žvaigždes, kurių kitaip nematytum per saulės šviesą.

Taip ir gyvenime. Judėjime, bruzdėjime ir minčių išsiblaškyme pasauliniame gyvenime, nelengva atrasti Jėzų. Jis yra visur, mes tai žinome, bet vis kažin kodėl tai Jo nerandame. Tai yra dėl to, kad mes esame saulės šviesumoje. Pasaulis, savo tukstantiniais žibučiais, aptemdo mūsų akis. Kad atrasti Jėzų mes turime įeiti į "duobę" įeiti į Bažnyčią, į aplankyti. Bažnyčių yra visur. Katalikų Bažnyčios durys visuomet atidaros.

Ar randi sunkenybę kalbėtis su Jėzumi bažnyčioje? Ne; gatvėse tiek judėjimų čia bažnyčioje tyku, ramu, čia suvargusi dušia randa ramybę. Kiek kartų mes užiname į bažnyčią ant valandėlės, tiek kartų pastebime, jog ir kiti suprato ką tai reiškia. Štai čia klupo senelis, tenai jauna mergaitė; čionai jaunas vyras prašo Dvasios Šventos, tenai motina prašo Jėzaus palaiminti jos kudiškį, kuris šale jos stovi ant suolo: čia žmona meldžiasi už savo vyrą, tenai berniukas prašo palaiminti jo tėvelius.

O jei būtų galima išgirsti tas visas maldas, kurios kasdieną yra atkalbamos bažnyčiose, ir jas sudėjus sudaryti pa-

veikslą, tas paveikslas būtų užvardytas: "Gyvenimas". Žmonės neįeina į bažnyčią ant valandėlės dėl pasirodymo; jie eina, nes jie myli Viešpatį Jėzų Švenčiausiam Altoriaus Sakramente, ir nori apturėti sau reikalingų malonių. Ar gali būti kas gražesnio, kaip matyti visokio luomo žmones, kunigus, gydytojus, advokatus, biznierių, mokyklos studentus, mažus vaikelius užeinant ant valandėlės į bažnyčią!

Tiktai pasislėpęs giliai žemėje dienos laike tegali matyti žvaigždes, ir tiktai bažnyčioje tegali žiūrėti tiesiai į Švenčiausiąją Širdį, sužeistą iš meilės dėl mūsų. Tiktai iš gilios duobės dienos laike tegali matyti žvaigždes, ir tiktai bažnyčioje, atsiskyręs nuo pasaulio, tegali atrasti Karalių, ir Mylėtoją, Jėzų Kristų. Jis altoriuje pasilieka dėl mūsų. Tuos, kurie ateina Jis palaimina. Jis šaukia: "Eikite prie manęs." Ir žmogus praedamas pro bažnyčią girdi tuos žodžius: "Eikite prie manęs". Tu girdi Kristaus žodžius, tu matai Išganytojo ranką, kurią tave Jis kviečia prie savęs, ta ranka, kuri buvo vinimi perverta dėl tavęs, tai argi nepaklausysi? Tu negali sakyti, jog tau nereikalingas yra užkviestas; ne vienas negali sakyti, kad gyvenime jam nereikia patarėjo. Ir kur tu žmogau, rasi geresnį už Jėzų Kristų.

Atdaros bažnyčios durys reiškia Viešpaties užkvieta. Mokytojas šaukia, bet nevysi išklauso. Taip neturėtų, bet yra. "O meile nežinoma, meile nemylima." Kas atrado draugą, atrado

turtus. Jauni ir seni, turtingi ir suvargę įeina į bažnyčią gal tik išstarti Jėzui meilės žodį. Tankiausiai jie ateina pasisakyti savo vargus, savo norus, savo planus. Jie žino, kad Jėzus yra jų Draugas, Kurs viską supranta, suramina, paguodžia, palinksmina verkiančius. Jie išeina iš bažnyčios kitokiais, jų veidai nušviesti dangiška šviesa, jie linksmi. Valandėlę pas Jėzų juos permainė. Bažnyčioje atrandį ramybę. Kada mes matome kitus bažnyčioje klupančius prieš altorių tampame tarytum sutvirtinti. Kuomet matome jauną jaunikaitį ar mergaitę einantį į darbą ar iš darbo užėina pagarbinti Jėzaus, mūsų maldos kyla

prie Aukščiausiojo ir dėkojame Dievui už gerą jaunuomenę.

Bet galėtų būti daugiau lankytojų: bažnyčių daug, kodėl neužeiti aplankyti savo geriausio Draugo-Jėzaus Kristaus. Kad teismo dienoje Jėzus neskaitytų: "Aš buvau Kalinys ir jus neaplan-kėte Manęs."

Iš gilios duobės matai žvaigždes: bažnyčioje matai Jėzų Kristų, savo geriausį Draugą.

Viešpatie suteik man kibirkštėlę meilės, patrauk mane prie Savęs, patrauk mane prie Saldžiosios Širdies ir priglaudęs visuomet laikyk. J. T.

• • •

Tretininkų Žinios.

Tretininkų Gyvenimas.

(Tąsa).

Nepaprasta elegancija pasirodo pasirinkime patinkančių ir gražiai išrodančių dalykų, taip kad besirupinant labiau apie išviršinius dalykus pasirenkama ypač apdaro medžiagoje, kas sulig medžiagos formos ir varsos parodo tuštybę, norą pasirodyti ir pamėgti ir per-tat išviršiniams dalykams pridodama tokios svarbos ir rupestingumo, kuris yra priešingas krikščioniškai dvasiai. Toji nepaprasta elegancija gali pasirodyti ir tuokart, kuomet ir neišeina iš paprastųjų iš-laidų ribų. Draudimas kaslink prabangos ir elegancijos liečia netiktai turtinguosius tretininkus, bet ir vidutiniškai pasiturinčius, pas kurius gali pasirodyti pasiel-gimai, išeina iš ribų jų santykių ir kurie gali irgi vadovautis tuščio noro garbės ir

pamėgimo. Prabangos pragaištingumas yra peiktinas iš daugelio atžvilgių.

Pirmuoju žvilgsniu prabanga yra pra-gaištinga žmonių visuomenei. Delei turto aikvojimo tuštiems dalykams, jų nebelineka reikalingiems ir naudingiems dalykams ir užmanymams žmonių gerovei bažnytiniu ir pilietišku žvilgsniu. Kas atsiduoda prā-bangai padaro nuosavų gyvenimą nenau-dingu visuomenei, kurios žvilgsniu kiekvienas turi asmeninį įpareigavimą, ir nors turi nuosavų turtą, bet nėra jo neapri-botu valdovu, nes ir iš jo turės išduoti griežtą sąskaitą. "Darykite sau prietelių pagalba apgaulingų turtų". (Luk. 16, 9). Iš kiekvieno, kuriam daug duota, bus daug ir reikalaujama". (Luk. 12, 48). Toliau, prabanga padaro kaip tik didesnį skirtumą tarp žmonių, padalija juos į du priešingų sau burių, turtingųjų ir beturčių, iš kurių vieni turi per daug, kiti per mažai,

susidaro vienoje pusėje beturėių paniekimas, kitoje gi pusėje nemalonė ir neapykanta į turtinguosius. Pagaliau reikia atsižvelgti ir į blogą ir užkrečiantį prabangos pavyzdį. Kas atsiduoda prabangai, piktina žmones, kad į visus žemiškus dalykus žiurėtų iš neteisingos pusės, buktas tiktai turi būti brauginama ir vertinama, kas priduoda gyvenimui spindėjimo, kas pataikauja geiduliams. (Palyg. 2. Kor. 8, 14). Turtingųjų pavyzdys, kurie viską leidžia geiduliams sužadina kituose norą visomis jėgomis rupintis apie turtų igijimą ar susilyginti su jais gyvenimo patogumuose, nors to ir neleistų jų ištekliai.

— Dorinių atžvilgiu prabanga ir perteklius gadina žmonių būdą, nusilpnina dorines jėgas, daro juos minkštais, savymeiliais ir siauraširdžiais, išplėšia artimo reikalų supratimą. Prie tokio dorinio nusilpnėjimo negali pasireikšti rimtas dorybinis gyvenimas nei maldingumas, nei pasimarinimas, nei savęs išsižadėjimas, nei koki kita dorybė. Tiesa, yra buvę turtin-

gųjų ir prakilniųjų žmonių, kurie tarp visokio turto ir prakilnumo užlaikė didelį šventumą, kaip karalius Liudvikas ir kunigaikštienė Elzbieta, bet jie nemėgo ir neieškojo kaip tokie spindėjimo ir perdėjimo. Kas, priešingai visai pasineria prabangose, kaip nelyginant kiaulė riebiame purvyne, tas tikrai nučina nuodėmės ir prasikaltimo keliais.

Iš atžvilgio į amžinąjį gyvenimą yra prabanga labai pavojinga turtuoli užganymui, kaip tai griežtai nurodydavo Išganytojas. Nes prabanga pririša labai žmogų prie šio pasaulio prieinamųjų dalykų, susiaurina žmogų į aiškiai laikinius tiktais dalykus ir palinkimus, taip kad dvasiniai ir amžinieji dalykai kas kartą labiau pranyksta iš žmonių akių. Prabanga padaro žemiškąjį gyvenimą žmonėms taip malonų, patogų ir gausų pramogomis, jog tie užmiršta apie amžinąjį gyvenimą, jei ne visai jo išsižada. "Kaip sunku yra turtingiems įeiti į dangaus Karalystę". (Mat. 19, 23). "Deja, jums, turtingieji". (Luk. 6, 24).

BAŽNYČIOS AKTIVUMAS PAsAULYJE. — Išėjo iš spaudos "Vatikano Metraštis" (Annuario Pontificio del 1928). Iš šio Metraščio sužinoma apie Katalikų Bažnyčios aktivumą pasauly.

Šventa Romos Bažnyčios Kolegija sudaro 66 kardinolai. Iš tų visų kardinolų 3 yra Šv. Tėvo Leono XIII paaukštinti; 18 — Šv. Tėvo Pijaus X; 18 — Šv. Tėvo Benedikto XV, ir 27 — šiandieninio Šv. Tėvo Pijaus XI. Leono XIII laikų kardinolai yra seneliai.

1927 metais 7 kardinolai mirė, kardinolas Billot atsistatydino ir 7 nauji kardinolai paskirti.

Tautybės atžvilgiu šiandieniniai 66 kardinolai taip paskirstomi: 33 italai, 7 francuzai, 4 amerikoniai, 4 vokiečiai, 4 ispanai, 3 britai, 2 austrai, 2 lenkai ir po 1

kardinolą: olandų, ungarų, kanadiečių, čekų, portugalų, braziliečių ir belgų.

Šventasis Sostas turi 22 nuncijatus ir 6 internuncijaturas. Nuncijus Vatikaną reprezentuoja tik vienoj kurioj valstybėj. Lietuvoje Šv. Tėvas turi savo internuncijų.

Be to, įvairiose pasaulio dalyse yra 19 apaštalinų delegacijų.

11 valstybių pilnai reprezentuojama Vatikane. Kitos 18 valstybių išlaiko plenipotentus ministerius.

Misijų šalyse Šventasis Sostas turi 227 apaštalinus vikarus ir 97 apaštalinus prefektus.

Visam pasauly yra 1,125 vyskupystės. J. Valstybėse yra 15 arkivyskupijų, kurių keturias valdo kardinolai. Be to, šioj šaly yra apaštalinis delegatas arkivyskupas.

Jos Motinos Veidrodis.

Istojo Marytė Mockaitė į seselių Akademiją. Iš prigimties ji buvo dailaus sudėjimo ir skaistaus veido; visi gėrėjosi jos grožiu. Bunant po dievobaimingos motinos priežiūra per šešioliką meeu, Marytei nė į galvą neatėjo svajoti apie savo grožį. Namie darbšti pagelbininkė, ji išmoko šeimininkės pareigas nuo savo mylimos motinos. Ar galėjo jai rupėti rankų dailumas mazgojant lėkštes, arba veido skaistumas kada apsipylus prakaitu plovė drapanas arba atsiklaupus šiuravo grindis? O šių mankštinių niekad nepritruko Mockų namuose.

Protingų gimdytojų Marytė buvo išauklėta pagal Katalikų tikėjimo papročius. Antrus metus sukakus jau mokėjo ji padaryti kryžiaus ženklą ir kalbėti "Sveika Marija". Kryžius ir šventųjų paveikslai, kurie puošė Mockų namus, išmokė ją tikėjimo gilių paslapčių dar jai nepajėgiant protauti. Kadangi nebuvo parapijinės mokyklos, Marytė buvo priversta eiti į viešąją pradinę mokyklą, tačiau jos motina papildė šią trukumą savo priežiūra, savo įsakymais, o ypač savo geru pavyzdžiu iki kol galėjo siųsti savo vaikelius į seselių mokyklą.

Marytės išvažiavimas į Akademiją pripildė jos motinos širdį didžiu džiaugsmu, nes šita atviros širdies ir dievota moteriškė buvo įsitikinusi, kad geros seselės netik sergės jos dukrelę nuo viso pikto, bet ir išauklės ją dorą ir išmintingą kaip aną, apie kurią skaito-

me Šventame Rašte. Akademijoje Marytė veikiai su nuostaba išvydo, kad nėra tokios aštrios priežiūros, kaip kad namie patyrė; kad seselės esti kur kas palankesnės už jos motiną; kad tik mažas skaičius merginų esti persiėmę tikėjimo dvasia, o esama ir tokių, kurios visiškai netiki.

Praleidus išsiūgimo namų laikotarpį, Marytė pradėjo jaustis patenkinta, kada susipažino su geroms seselėms ir savo draugėms. Greitu laiku ji išaugo ir pražydėjo kaip graži erškėtrožė. Kada jos draugės viešai gėrėjosi jos išvaizda ir viliojančiu grožiu, tada Marytė manė, kad tas grožis nuo jos pačios priguli, o neskaitė Dievo dovana. Trokšdama gėrėtis savo grožiu liuosame laike, ji prašė savo motinos, kad prisiųstų jai mažą veidrodį.

Neužilgo Marytė gavo per paštą didžią skrynią, kupiną įvairių reikalingų daiktų. Tarpe jų ji užtiko tris mažas skrynutes, kurios buvo saugiai surištos ir ant jų buvo padėti motinos užrašai. Ant pirmo siuntinio buvo parašyta: "Kokia tu esi!". Skubiai atraišiojus, su pasibaurėjimu ji rado mažą veidrodį, dusyk didesnį už savo ranką. Paėmus veidrodį, ji gėrėjosi savo išvaizda. Pakėlė antrą ryšulį. Ant šito motina buvo parašius: "Kokia tu busi!" Veltui Marytė mėgino atspėti kas slėpėsi tame ryšulyje. Atidengus ji pamatė popieros lakštą, išpiaustytą kaukuolės paveikslu. Šitas mirties ženklas taip žiauriai ją sujudino, kad ji pradėjo verkti, meldama Dievo

Motinos, kad ją sergėtų nuo pasaulio tuštybių.

Nusišluosčius ašaras, paėmė ji trečią ryšulį ir su atyda skaitė: "Kokia privalai buti!" Atsidusdama, abėjingai Marytė atidarė dėžutę, ir koks buvo jos džiaugsmas, kuomet rado mažą Nekalto Prasadėjimo Dievo Motinos stovylą. Prispaudus prie krutinės, ji meiliai dasiprotėjo, kad jos mylima motina nujautė jos blogą palinkimą ir ėmėsi šių prie-

monių ją nuo pražuties kelio atitraukti. Atsiklaupus dėkojo ji Dievui, kad suteikė jai tokią išmintingą motiną, pasirįždama šią dovaną visuomet laikyti prieš savo akis. Vėliau rado priežasčių, dėl kurių dėkojo Dievui, kad apsergėjo ją nuo kvailo pasaulio tuštybių bei vylionimų, su kuriais ji buvo pirmiausiai susirėmusi Akademijos mokslo rumuose.

Trupinėlio Ainars.

* * *

Katalikų Pasaulys

ITALIJA. — Šv. Tėvas ragino pasaulį netylėti, matant Meksikoj nežmoniškumus. Jo balso daug kas ir paklausė. Jau visas pasaulis kelia savo balsą prieš Calleso žiaurumą. Pirmiausiai sujudo katalikų kraštai protestuoti. Vienam Tiroliuje įvyko jau 25 protesto susirinkimai ir protestavo prieš Meksikos tironą, užtardami savo brolius mirštančius už Kristų — Katalių.

DWaugelyje šalių įvesta maldos už Meksikos persekiojimus. Škotijos vyskupai išleido tokį raštą į kunigus: "Mums visiems žinoma, kad šetoniškas katalikų persekiojimas siaučia Meksikoje. Naikinama viskas kas katalikiška. Prieš dvejus metus šv. Tėvas patvirtino maldą už Meksiką ir prašė, kad visas pasaulis ją kalbėtų.

Žiauriausi persekiojimai dar tebesitęsia. Kasdien vienuolių, kunigų ar tikinčiųjų žuna už savo tikėjimą.

Kadangi mes norime ir laukiame, kad liautųsi visi tie persekiojimai ir žinodami, kad vieša bažnyčios malda labiausiai gali padėti, šiuo prašome visus gerbiamus ku-

nigus šv. Mišiose kalbėti maldą: "pro persecutoribus ecclesiae" (už bažnyčios persekiotojus).

Taip bus kalbama iki 1928 m. galo jei kitaip netaps sutvarkyta. Reikia rūpintis, kad tikintieji, priimtų dažnai šv. Sakramentą už Meksiką ir mūsų tikėjimo brolius.

— Londono socialistai nutarė protestuoti prieš "Calleso valdžios nežmoniškumus". Šis protestas yra tuo svarbus, kad čia protestuoja visai katalikams priešinga organizacija — socialistai. "Mes socialistai esam griežtai nusistatę prieš Meksikos valdžios dabartinius priespaudos metodus teikiant juos paprastiesiems darbininkams, kuriems didžiausia užmeta kaltę, kad jie nenori išsivadėti savo tėvų tikėjimo".

JAPONIJA. — Japonų anglikonų bažnyčios kunigas Kaudij Stejhan Fukai perėjo į katalikų tikėjimą. Fukai nuo 19 m. buvo anglikonų bažnyčios narys. Buvo teologijos profesorium episkopalės bažnyčios institute ir jis pirmas sugrįžo prie katalikybės iš Japonijos protestantų.

MUSŲ DARBAI

SKYRIŲ DARBUOTĖ.

Kiekviena centralinė organizacija taip gyvuoja, kaip darbuojamasi kuopose arba skyriuose. Ne visos kuopos turi sumanų ir energingų vadų, nelygi todėl ir jų darbuotė.

Panašiai ir Amerikos Lietuvių Kolegijos Rėmėjai. Kaip darbuojamasi skyriuose, taip jinai ir gyvuoja. Tenai, kur yra nuoširdžių šios idejos rėmėjų, darbas eina sparčiau. Tuomet ir naudos yra daug. Čia reikia pažymėti, kad ir ne nariai labai dažnai padeda tą darbą dirbti.

Vasaros metu rengiami įvairūs piknikai. Juos rengia ir Kolegijos Rėmėjų skyriai. Štai vienas tokių didžiausių piknikų įvyko New Yorko ir New Jersey valstybėse gyvenančių lietuvių suruoštas ir užvardintas "Lietuvių Diena". Visos tos dienos pilnas, per du šimtu dolerių, pasikirta kolegijai. Čia darbuosivi ne tik tai skyrių darbininkai, bet apamai vis tenyščiai lietuviai darbuotojai, kuriems lietuvių jaunimo švietimo reikalai yra arti širdies.

Kitą panašų pikniką rengia Wisconsin valstybės lietuviai rugpiučio 23 d. Kenosha, Wisc. irgi užvardinę "Lietuvių Diena". Bet šis piknikas yra jau Kolegijos Rėmėjų ruošiamas ir tik tai kitų darbuotojų padedamas. Lygiai Dievo Apveizdos patarpijos skyrius (Chicago) ruošia pikniką Marquette Parke ši sekmadienį, tai yra rugpiučio 19 d.

Daugelis Chicago mieste ir apiclin-kėse yra lietuvių visa širdimi remiančių šitą kolegijos reikalą. Reikia todėl tikėtis, kad tie piknikai pasiseks.

Rėmėjų Centras šiuomi reiškia savo gilaus dėkingumo visiems panašų piknikų darbuotojams ir lankytojams. Visagalis Tėvas gausiai Jums už tai atlygins.

Kolegijos Rėmėjai:

J. Stankevič So. St. Charles, Ill.	6.00
Eliz. Gvazdinskas W. Hazleton, Pa.	5.00
Vl. Bitautas Kenosha, Wisc.	5.00
L. Rimkienė Brooklyn. N. Y.	3.00
El. Steponaitė Cicero, Ill.	3.00
Ap. Slegaitis White Cloud, Mich. ...	1.00
Br. Dedytė Amsterdam N. Y.	2.00
P. Aurila Lawrence, Mass.	3.00
J. Aibavičius Lawrence, Mass. ...	3.00
Ip. Baronas Lawrence, Mass.	3.00
P. Grima Lawrence, Mass.	3.00
St. Šimonis Lawrence, Mass.	3.00
M. Kašetienė Lawrence, Mass. ...	3.00
M. Buividaitė Lawrence, Mass. ...	3.00
Brostvininkų Dr-ja Spring Valley, Ill.	3.00
J. Grudis Spring Valley, Ill.	3.00
A. Margelis Grand Rapids, Mich.	3.00
A. Jasiunienė Chicago, Ill.	5.00
J. Bulawa Chicago, Ill.	3.00
R. Urmonienė Chicago, Ill.	3.00
M. Mažedaitė Chicago, Ill.	3.00
D. Ališauskienė Kenosha, Wisc. ...	3.00
Ad. Šiurienė Kenosha, Wisc.	3.00
O. Vitkienė Kenosha, Wisc.	3.00
O. Pikilienė Kenosha, Wisc.	3.00
J. Bulotas Forest City, Pa.	3.00
J. Lambertas Silver Creek, Pa. ...	3.00
P. Kamantauskas Grand Rapids, Mich.	3.00
Al. Plaučiūnas Chicago, Ill.	4.00
S. Piktūžis Chicago, Ill.	3.00
Pet. Daunorienė Chicago, Ill.	1.00
Mar. Tviragienė E. Boston, Mass.	3.00
V. Zlatkus Rochester, N. Y.	1.00
U. Lingaitė Chicago, Ill.	3.00
B. Lingaitė Chicago, Ill.	3.00
J. Jassnius W. Hazleton, Pa.	3.00
St. Mineikienė Phila, Pa.	3.00

(Bus daugiau)

Nuoširdžiai dėkui, gerb. Rėmėjams už
aukas. *Rėmėjų Centras.*

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. — Kas tai yra Paskutinio patepimo sakramentas ir kada jis galima priimti? *J. O., Detroit, Mich.*

ATSAKYMAS. — Yra tai JĖZAUS KRISTAUS įstatytas sakramentas, kuris suteikia sielai sveikatos (DIEVO MALONĖ), sąlyginiai atleidžia nuodėmes ir tam tikrais atsitikimais grąžina žmogui ir kuniškąją sveikatą. Apie šią sakramentą Šventame Rašte sako šv. Morkus (6, 12-13): “Jie išėjo ir skelbė, kad žmonės darytų atgailą, išvarė daug velnių, tepė aliejumi daug ligonių ir juos gydė”. “Serga kas tarp jūsų, tepavadinie bažnyčios kunigus ir jie tegul meldžiasi ant jo, patepdami jį aliejumi Viešpaties vardau. Tikėjimo malda išgelbės ligonį ir Viešpats pakels jį; o jei yra nuodėmėse, bus jam atleistos.” (Jok. V, 14-15). Paskutinis sakramentas atleidžia kasdienes (ne mirtinas) nuodėmes, net ir mirtingąsias, jei žmogus padaro tikrą gailėsį už juos. Gailėsį turi būti padarytas po nuodėmės ir ne atšauktas. Sakramentas gali būti priimtas daugiau, kaip vieną kartą, jei mirties pavojus grėsia ligoje.

Šis sakramentas duodasi tik tai ligoje, grėsiant mirties pavojui, bet ne sveikam žmogui. Tačiau nereikia laukti paskutiniosios ligonies valandos, nes belaukiant ilgai gali būti pervėlu, ir nesulaukti kunigo. Todėl susirgus žmogui, reikia pasirūpinti kuo veikiau kviesti kunigą, kol ligonis turi dar pilną sąmonę ir kad galėtų su gailėsium atlikti išpažintį.

Paskutinio patepimo sakramentas yra duodamas ir be sąmonės žmogui, nes didžiausioji šio sakramento malonė yra ta, jog jis atleidžia nuodėmę tam tikromis sąlygomis. Žmogus gali dasileisti sunkios nuodėmės ir, būdamas pilname prote, ga-

li padaryti ne tobulą gailėsį ir paskui nustoti sąmonės; tada šis sakramentas papildo, ko truksta, ir šioms sąlygomis esant, žmogus išganys savo sielą. Iš kitos pusės, siela per patepimą gali turėti mirtinąją nuodėmę ir būti be sąmonės; tai jei žmogus paskui atgaus sąmonę ir padarys gailėsį, jis tada atgauna malonę ir gali būti tikras išganymo.

Jau mirusiojo žmogaus kunigas negali patepti, nes sakramentas yra įsteigtas gyviems. Bet kadangi kadais sunku yra suprasti, ar žmogus yra jau miręs, ar dar gyvas, tai kunigas gali suteikti šį sakramentą, bet sąlyginiau budu.

Šis sakramentas nesiduoda dar negijusiems proto vaikams, t. y. kol jie nemoka dar atskirti, kas yra gera (doros žvilgsniu) ir kas yra pikta. Nes šis sakramentas yra paskirtas ypač nuodėmėms atleisti. Jis yra papildymas atgailos sakramento.

Šis sakramentas yra nepaprastai brangus—atleidžia be sąmonės esančiam žmogui nuodėmės, padidina malonę mirties valandoje ir kadais suteikia sveikatos. Taigi reikia pasirūpinti ligoniui kviesti kunigą kuoveikiausiai.

ANGLIJA. — Nesenai perėjo į katalikų bažnyčią Anglų ministerio pirmininko Baldwin'o pusbrolis Enoch Theodore Baldwin. Jis buvo jau 25 metus buvęs anglikonų dvasiškiu. Su juo atsivertė motina ir du pusbroliu.

Jis mokėsi Merton Kolegijoje Oksforde, 1903 metais gavo anglikoniškus šventimus ir klebonavo kaip jų pastorius.

Amerikos Lietuvių Žinios.

LOWELL, MASS. — Žmonės skundžiasi bedarbėmis, sunkiais laikais. Aš manyčiau, kad nėra taip bloga, jeigu mūsų fermeriai skundžiasi negauna darbininkų, ir žmonės turi iš ko pirkti automobilius. Šitomi laiku trys pasipirko net geras mašinas. Vienas iš jų bandė įvažiuoti į stebą. Tik siena buvo tvirta.

Švento Vardo Draugija turėjo pikniką Kinderavičiaus farmoje. Žmonių buvo daug. Visi gražiai užsilaikė. Pelno manoma liks apie šimtą dolerių. Skiriamas parapijos fondui.

Norėčiau, kad kas nors išaiškintų man du dalykų. Viena tai tas, kad žmogus skaitosi esąs katalikas; eina į bažnyčią, nors gal nevisada; vaikus irgi mokiina paterių, bet ant stalo laiko šlykščiausį laikraštį ir kunigus su Bažnyčia baurina baiksiams. Jeigu kunigas bažnyčioje blogai mokiina, tai neik, o jei tiesą skelbia kam šmeižti? Tokių Lowellyj yra gana.

Antrąs dalykas, kurio negaliu suprasti, tai mūsų jaunimas. Klebonas nesykį gerėdamasis vaikučiais nusiskundė neturįs jaunimo. Šv. Vardo Draugijos piknike visi patėmyjo, kad nėra jaunimo, nors senių ir vaikų buvo labai daug. Per teatrus suėina seniai ir vaikai. Jaunimo nėra. Kodėl?

MARQUETTE PARK—Chicago, Ill. —*Statybos darbas eina pirmyn.* — Statomos bažnyčios ir mokyklos pamatai jau baigiami dėti. Trumpu laiku murą pradės mūryti. Pažvelgus į pamatus, bus didelė bažnyčia ir mokykla bei svetainė.

Kampinio akmens šventinimas. — Teko nugirsti, kad kampinio akmens pašventinimas greičiausia bus rugsėjo 9 d., š. m. Kaip tik tada pripūola Šv. P. Marijos Gimimo atlaidai. Tai bus dviguba iškilnė marquetparkiečiams lietuviams katalikams. Laikas jau prie tų iškilnių ruoštis,

Šidlavos Šv. P. Marijos stebuklingo paveikslų kopija. — Statomos bažnyčios didžiajame altoriuje bus patalpintas Lietuvoj pieštas ir auksu bei sidabru išsiuvinėtas Šv. P. Marijos Šidlavos paveikslas. Gerb. kun. Dr. K. Matulaitis, išvažinodamas į Lietuvą, apsiėmė tą paveikslą užsaugyti. Šiomis dienomis klebonas gavo nuo gerb. kun. Dr. K. Matulaičio iš Kauno šį pranešimą: "Galutinai pavyko įkalbėti Sesutes Kazimieriėtes Pažaislyje imtis darbo, pagaminti Šv. P. M. Gimimo parapijai Šidlavos Šv. Panelės stebuklingo paveikslų kopiją. Jos turi labai gerų specialisčių siuvėjų. Siuvimo vedėja pasius Šidlavon dailininką, kad nupieštų galimai tikresnį paveikslą, o paskui pačios išsiuvinės auksu-sidabru, pašventins Šidlavoj, ir atsiųs Jums."

Reiškia, darbas jau pradėtas ir užtikrinta, kad paveikslą gausime. Prie to dar į didįjį altorių bus įdėtas šmotėlis akmens iš Šidlavos Šv. P. M. Gimimo kopyčios, butent iš tos vietos, kur Šv. P. Marija gimė ir savo kūdikystės dienas praleido kartu su savo tėvų Šv. Jokimu ir motina Šv. Ona.

Kaip girdėjau, prie įtaisymo didžiojo altoriaus dėsis vienas arba keli asmenys. Gal būtų geriau, kad visi lietuviai katalikai Chicagos prisidėtų prie to garbingo darbo, nes tai bus mūsų išėivijos pstatytas paminklas Dangiškos Motinos Marijos garbei. Pamastykime apie tą, o ypač mes, žemaičiai, kurie esame daug įvairių malonių gavę per užtarymą Šidlavos Švenčiausios Panelės Marijos, bet iki šiol gal nieką da Jos garbei nepadarėme. Dabar laikas.

Lietuvos Žinios

Lietuvos Katalikų Veikimo Centro Konferencija

(Tęsa).

te, išskyrus bažnyčios sienas, o visa mes aprupinsime. Tai ir-gi yra elementariškiausias prieštaravimas supratimui, kas yra KVC ir kas šv. Tėvo pasakyta ir nustatyta. Bažnyčioj kumigai visko padaryt negali. Čia yra tik sofizmas. Klaidingai manoma ir kalbama, kad KVC yra episkopato žinioje. KVC dirbą tik kontakte su episkopatu. KVC kreipiasi į visuomenę, vyriausybę ir kitur, ir jis veikia savistoviai. Episkopatas vienas negali veikti be katalikų pritarimo. Reikia nustatyti, kas episkopato, kas organizacijų ir kas keno yra. Visuomenės veikime kiekvienas katalikas turi teisės sakyti, kad jo vardu tas nepriimtina. Jei kas tokio veiksmo neapkenčia, tai to norai yra tik tie, kad būtų mažiau kalbėta apie katalikybės reikalus.

Konkordatas yra mums palengvinimas. Jei panaudojama mūsų veikimo apsunkinimui, tai reiškia — klaidingai panaudojama. Del pasakytų kalbų, kad tuli asmens kalba episkopato vardu, tai reikia pasakyti, kad episkopato vardu, iskyrus jį patį, daugiau niekas kitas neturi teisės kalbėti ir jo autoritetą naudoti.

Sofizmų tikslas yra pakrikdyti kat. organizacijas, mokyklas ir visą katalikų gyvenimą. Reikalinga, kad Vyr. Valdyba

kreiptų į tai dėmesio ir spaudoje atatinamai reaguotų, kad nebūtų kas ardo katalikikąją sąmonę spaudoje.

Nėra tinkamai pastatytas kat. spaudos platinimas. Keistai atrodo ir trukdymas veikti at-kams moksleiviams. Yra parėdymas, kad bet kokiai organizacijai galima veikti, jei su tuo sutiks pedagogų taryba. Sakoma, kad at-kai nėra reikalingi. Kuriais tikslais? Sakoma, kad mokyklose galima veikti tik toms kuopelėms, kurios savo tiksluose teturi mokslą, meną ir sportą. Girdi, kitokios organizacijos ugdančios tik netolerantikumą. Dabar, kokia prasme tokias kuopeles turėti? Religija, ar nėra mokslas? Yra. Etika, ar nėra mokslas? Yra. Ateitininkai yra ir-gi pabrėžę mokslą. Visa esencija yra įsitikinimai. Reiškia, pritarti tokiam darbui, kur žmogus išeis indiferentų, — gerai. Ar tai yra suderinimas? Prieštaravimas aiškus. Viena kalbama, kita daroma. Griaunama, kas tvirčiausia. Ar truko at-kams tautiškumo ir religiškumo? Ne. Vis delto jie atsideria tokiam padėjime, kad jie slopinami, o sportas ir menas galima. Į tai turėtų KVC reaguoti. Svarbus dalykas būtų Vyr. V-bai pasistengti per spaudą reaguoti. Antras dalykas, tai atatinkamas tos spaudos išplatinimas. Vysk. Reinio kalbą palydėjo gausus aplodismentai.

(Bus daugiau.)

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

2334 So. Leavitt Str., Chicago, Ill.

SAVO GIMINĖMS IR DRAUGAMS
Siųskite pinigus į Lietuvą per
“DRAUGĄ”

Nes jis duoda greitą ir teisingą patarnavimą. “Draugas” siūncia pinigus Doleriais ir Litais.

“DRAUGAS” PUB. CO.
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill.